

[Jørgen Winther]

med at de er omkostningstunge, synes vi i Venstre er et pænt fremskridt.

Så ser vi også meget gerne, at vi får taget hul på det, som fru Inge Dahl-Sørensen var inde på med henblik på, at de forældre, som selv passer deres børn, også får mulighed for at få del i den store samfundskage, der gives til de forældre, der får børn passet i vuggestuer og i børnehaver.

Det er jo sådan, og det ved fru Jytte Andersen også godt, at den mor og far, der vælger at få sit barn passet i vuggestuen, får et tilskud fra det offentlige på et sted mellem 60.000 kr. og 80.000 kr., måske 100.000 kr. Den mor, der selv passer sit barn, får ikke én øre, og det er det, vi i Venstre synes virkelig er en urimelighed.

Samtidig har vi også en holdning. Vi synes, pædagoger er særdeles udmærkede, men samtidig synes vi også, at moderen faktisk er den bedste pædagog, der overhovedet findes i Danmark. Det, vi prøver at bygge på i Venstre, er, at helt små børn har virkelig god gavn af at være sammen med både moderen og faderen, og jo flere områder vi kan præge udviklingen i denne retning på, des mere vil vi gøre det.

Dernæst et svar til hr. Carsten Andersen, SF, der taler om, at det nu endelig er sivet ind hos Venstre, at der er et infektionsproblem i vuggestuer. Spørgsmålet bekræfter, at det i hvert fald er sivet ind. Men så vil jeg gerne sige, at rengøring og bedre rengøringshygiejne hjælper ikke på det. Det er det, at børnene kommer sammen med virus og er små virusbomber og smitter hinanden.

I de sidste 10 sekunder vil jeg lige sige, at der er også andre problemer angående børn, man kunne diskutere. Tænk på alle de små børn, som i dag ønskes behandlet med væksthormon. Skal vi behandle alle børn, så alle bliver lige store osv.? Der er mange andre etiske aspekter, vi ikke har været inde på endnu.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Ja, de 10 sekunder skal jo gerne holdes inden for talletiden. Fru Kirsten Lee har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hr. Carsten Andersen mente, at der skulle til at være skvulp i badekarret, nu skulle vi til at tale om tvangsfjernelse af børn.

Jeg vil gerne minde hr. Carsten Andersen om, at en af de ordførere under debatten om det radikale beslutningsforslag, som virkelig forestod, hvor kompliceret det var, som virkelig forestod, at det skulle der kigges grundigt på, det var SF's ordfører, hr. Agerschou. Det skal han ikke have utak for. Han indså fuldstændig klart nødvendigheden af, at bilstandslovens regler og de tre paragraffer, der omhandler fjernelse af børn og unge, blev kulegravet, og at der blev gjort et ordentligt stykke arbejde. Det vil jeg gerne anerkende over for hr. Agerschou. Så kan hr. Carsten Andersen jo repetere debatten.

Til hr. Qvist Jørgensen vil jeg gerne sige, at det ikke var et problem for Udvalget om børns dagligdag at beregne, hvad det ville koste at give denne såkaldte familieløn; det kunne vi godt. Men da vi så disse beregninger, var det helt klart, at der for det første var meget store samspilsproblemer. Dernæst var det helt klart et spørgsmål: Hvad med de 100.000 enlige forsørgere? Det var det holdningsmæssige, der afholdt udvalgets flertal fra at gå ind for denne familieløn. Der var faktisk kun et enkelt medlem af udvalget, der gik ind for et forslag, som vedkommende selv var kommet med.

Når vi hører alt dette om ligestilling af børnefamilierne og penge til forældrene, der skal følge børnene, så kunne jeg godt tænke mig at høre både fra Kristeligt Folkeparti og fra Venstre, hvor mange penge det drejer sig om. Det forslag, vi så, var på 40.000 kr. til børn under 3 år og 30.000 kr. til de ældre børn.

Hvor mange penge drejer det sig om? Så skal vi prøve at regne på det.

Bente Juncker (CD):

Så nåede vi så langt. Jeg vil gerne sige tak til socialministeren for redegørelsen. Der er ikke så meget nyt i den, den minder meget om den forrige ministers redegørelse, så vi kan tilslutte os den fuldt ud.

Når man har hørt debatten her i dag, skulle man ikke tro, der var ret mange glade børn. Man skulle ikke tro, der var ret mange kærlige børn, ret mange børn, der havde det særlig godt. Det er jo ikke tilfældet. Hovedparten af Danmarks børn har det jo, som jeg lige har beskrevet.

Der er nogle ganske få børn, som har nogle problemer, og det er bl.a. de børn, som vi skal hjælpe ved at give dem nogle gode rammer og